

**Ο Χριστός ως Εκείνος που Κατέχει Όλη την Εξουσία
στον Ουρανό και πάνω στη Γη**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Μτ 7:29, 21:24, Λκ 5:24, Ρωμ 9:21-22, Εβρ 13:17

I. Πρέπει να έχουμε τον ορισμό της λέξης «εξουσία»—Μτ 7:29:

- A. Ο καλύτερος ορισμός της λέξης «εξουσία» είναι «η δύναμη ή το δικαίωμα να δίνεις εντολές, να αποφασίζεις, και να επιβάλλεις υπακοή, συχνά προερχόμενη από θέση δύναμης ή γνώσης».
- B. Στην Αγία Γραφή, «εξουσία» είναι «το ηθικό δικαίωμα να ασκείς δύναμη, το οποίο τελικά προέρχεται από τον Θεό».

II. Ο Θεός είναι η ανώτατη εξουσία. Κατέχει όλη την εξουσία—Ρωμ 9:21-22:

- A. Η εξουσία του Θεού αντιπροσωπεύει τον ίδιο τον Θεό. Η δύναμη του Θεού αντιπροσωπεύει μόνο τα έργα του Θεού—Μτ 21:24, Λκ 5:24.
- B. Η εξουσία του Θεού είναι ο ίδιος ο Θεός στην πραγματικότητα. Η εξουσία πηγάζει από την ίδια την ύπαρξη του Θεού—Απ 22:1.
- Γ. Όλη η εξουσία—πνευματική, κατά θέση, και κυβερνητική—προέρχεται από τον Θεό—Β' Κορ 10:8, 13:10, Ιω 19:10-11, Γεν 9:6.
- Δ. Όταν αγγίζουμε την εξουσία του Θεού, αγγίζουμε τον ίδιο τον Θεό—Ησ 6:1-5:
 - 1. Το να συναντάει κανείς την εξουσία του Θεού ισούται με το να συναντάει τον Θεό—Αμ 4:12.
 - 2. Το να προσβάλλει κανείς την εξουσία του Θεού ισούται με το να προσβάλλει τον ίδιο τον Θεό.
- E. Στη σχέση μας με τον Θεό, τίποτε δεν είναι πιο σημαντικό από το να αγγίζουμε την εξουσία—Πραξ 9:5, Μτ 11:25.
- ΣΤ. Το να γνωρίζουμε την εξουσία είναι εσωτερική αποκάλυψη, και όχι εξωτερική διδασκαλία—Πραξ 22:6-16.
- Z. Μόνο ο Θεός είναι η άμεση εξουσία στον άνθρωπο. Όλες οι άλλες εξουσίες είναι έμμεσες—εξουσιοδοτημένες εξουσίες, αντικαταστάτριες εξουσίες, διορισμένες από τον Θεό—Δν 4:32, 34-37:
 - 1. Μόνο όταν συναντάμε την εξουσία του Θεού μπορούμε να υποτασσόμαστε στις εξουσιοδοτημένες εξουσίες, τις οποίες ο Θεός διορίζει—Μτ 28:18, Εβρ 13:17, Α' Πε 5:5.
 - 2. Ο Θεός απαιτεί να υποτασσόμαστε όχι μόνο στον Ίδιο αλλά σε όλες τις εξουσιοδοτημένες εξουσίες—Ρωμ 13:1-7, Β' Κορ 10:8, 13:10, Εβρ 13:17.
 - 3. Εκείνοι που δεν υποτάσσονται στην έμμεση εξουσία του Θεού δεν μπορούν να υποτάσσονται στην άμεση εξουσία του Θεού.
 - 4. Ο Θεός θέλει να υποτασσόμαστε στην έμμεση εξουσία—τις εξουσιοδοτημένες εξουσίες—ώστε να μπορούμε να λαμβάνουμε πνευματική προμήθεια.
- H. Όλοι εμείς πρέπει να συναντήσουμε εξουσία, να περιορίζομαστε από τον Θεό, και να καθοδηγούμαστε από την εξουσιοδοτημένη εξουσία Του—Ησ 37:16, Φιλ 2:12, Εβρ 13:17.

III. Υπάρχουν δύο μεγάλες αρχές στο σύμπαν—η εξουσία του Θεού και η ανταρσία του Σατανά. Η μοναδική αντιπαράθεση μεταξύ του Θεού και του Σατανά αφορά την εξουσία—Πραξ 26:18, Κολ 1:13:

- A. Η ανταρσία είναι η άρνηση της εξουσίας του Θεού και η απόρριψη της διακυβέρνησης του Θεού:

1. Ο Σατανάς αρχικά ήταν ένας αρχάγγελος δημιουργημένος από τον Θεό, αλλά λόγω της περηφάνειάς του, εξύψωσε τον εαυτό του, παραβίασε την κυριαρχία του Θεού, επαναστάτησε ενάντια στον Θεό, έγινε ο αντίπαλος του Θεού, και ίδρυσε το δικό του βασίλειο—Ησ 14:12-14, Ιεζ 28:2-19, Μτ 12:26.
2. Όταν ο άνθρωπος αμάρτησε, επαναστάτησε ενάντια στον Θεό, αρνήθηκε την εξουσία του Θεού, και απέρριψε τη διακυβέρνηση του Θεού. Στην Βαβήλ οι άνθρωποι επαναστάτησαν συλλογικά ενάντια στον Θεό για να καταργήσουν την εξουσία του Θεού από τη γη—Γεν 3:1-6, 11:1-9.
- B. Παρόλο που ο Σατανάς επαναστάτησε ενάντια στην εξουσία του Θεού και παρόλο που ο άνθρωπος παραβιάζει την εξουσία Του, επαναστατώντας ενάντια σε Αυτόν, ο Θεός δεν θα επιτρέψει αυτήν την ανταρσία να συνεχίσει. Θα καθιερώσει τη βασιλεία του πάνω στη γη—Απ 11:15.
- Γ. Το επίκεντρο της διαμάχης στο σύμπαν σχετίζεται με το ποιος έχει την εξουσία—Απ 4:2-3:
 1. Πρέπει να αντιμετωπίζουμε τον Σατανά, διεκδικώντας την εξουσία που είναι με τον Θεό—Πραξ 17:24, 30.
 2. Χρειάζεται να αποφασίζουμε να υποτασσόμαστε στην εξουσία του Θεού και να διατηρούμε την εξουσία του Θεού—Μτ 11:25.
- Δ. Η αμαρτία της ανταρσίας είναι πιο σοβαρή από κάθε άλλο είδος αμαρτίας—Α΄ Σαμ 15:23.

IV. Ένα πρόσωπο που εκπροσωπεί τον Θεό με εξουσία (αντικαταστάτρια εξουσία) πρέπει να έχει τα ακόλουθα προσόντα:

- A. Πρέπει να υποτάσσεται στην εξουσία—Μτ 8:8-9.
- B. Πρέπει να συνειδητοποιεί ότι από μόνος του δεν έχει καμία εξουσία—Μτ 28:18, Β΄ Κορ 10:8, 13:10.
- Γ. Πρέπει να γνωρίζει το θέλημα του Θεού—Εφ 1:9, 5:17.
- Δ. Πρέπει να αρνείται τον εαυτό—Μτ 16:24.
- E. Πρέπει να είναι ένα με τον Κύριο και να ζει σε συνεχή και στενή κοινωνία με τον Κύριο—Α΄ Κορ 6:17, 1:9, Α΄ Ιω 1:3.
- ΣΤ. Πρέπει να μην είναι υποκειμενικός και να μην ενεργεί σύμφωνα με τα δικά του αισθήματα—Β΄ Κορ 3:5.
- Ζ. Πρέπει να είναι ευγενικός και γεμάτος χάρη όταν συναναστρέφεται με άλλους—Λκ 6:35, βλ. Ρωμ 5:15-16, Α΄ Κορ 2:12.
- Η. Πρέπει να είναι ένα πρόσωπο μέσα στην ανάσταση, ζώντας στην αναστάσιμη ζωή του Χριστού—Β΄ Κορ 1:9, 4:14.
- Θ. Πρέπει να παίρνει μια ταπεινή θέση ενώπιον του Θεού—Αρ 14:5, 16:3-4, 22, 45, Μτ 11:29, Ρωμ 12:16, Λκ 14:7-11, Α΄ Πε 5:5-6.
- Ι. Πρέπει να είναι ικανός να υπομένει προσβολές—Εξ 16:7, Αρ 14:2, 5, 9, 27, Μτ 6:14-15, Α΄ Κορ 4:6-13.
- ΙΑ. Πρέπει να έχει επίγνωση της ανικανότητάς του και της ακαταλληλότητάς του—Εξ 3:11, 4:6-7, 10, Β΄ Κορ 3:5, Α΄ Κορ 15:10.
- ΙΒ. Πρέπει να εκπροσωπεί τον Θεό σωστά—Αρ 20:2-13, Β΄ Κορ 5:18, 20, Εφ 6:20.

V. Η πιο σημαντική και πιο πνευματική προσευχή είναι η προσευχή της εξουσίας—Μτ 18:18, Μκ 11:20-24:

- A. Η προσευχή της εξουσίας είναι μια εντολή βασισμένη στην εξουσία—Ησ 45:11, Μκ 11:20-24:
 1. Η προσευχή της εξουσίας είναι μια προσευχή που διατάζει—Ησ 45:11.
 2. Αν θέλουμε οι προσευχές μας να έχουν βάρος και αξία ενώπιον του Θεού, χρειάζεται να μπορούμε να εκφέρουμε ορισμένες εξουσιαστικές εντολές ενώπιον του Θεού—Μκ 11:23.

- B. Η προσευχή της εξουσίας έχει δύο όψεις—δέσιμο και λύσιμο—Μτ 18:18:
1. Οι συνηθισμένες προσευχές είναι προσευχές που ζητούν από τον Θεό να δέσει και να λύσει.
 2. Οι προσευχές με εξουσία είναι εκείνες στις οποίες εμείς δένουμε και λύνουμε ασκώντας εξουσία.
- Γ. Η προσευχή με εξουσία είναι η προσευχή του Μάρκου 11:20-24—μια προσευχή που δεν απευθύνεται στον Θεό αλλά σε «αυτό το βουνό»—εδάφιο 23:
1. Μια προσευχή με εξουσία δεν ζητά από τον Θεό να κάνει κάτι. Αντίθετα, ασκεί την εξουσία του Θεού και εφαρμόζει αυτή την εξουσία για να αντιμετωπίσει προβλήματα και πράγματα που πρέπει να αφαιρεθούν—Μκ 11:23.
 2. Μια προσευχή με εξουσία δεν απευθύνεται άμεσα στον Θεό. Αντίθετα, αντιμετωπίζει προβλήματα εφαρμόζοντας άμεσα την εξουσία του Θεού—Εξ 14:15-27.
 3. Το πιο σημαντικό έργο των νικητών είναι να φέρουν την εξουσία του θρόνου στη γη. Αν θέλουμε να είμαστε νικητές, πρέπει να μάθουμε να προσευχόμαστε με εξουσία και να μιλάμε στο βουνό—Απ 11:15, 12:10.
- Δ. Όταν η εκκλησία προσεύχεται με εξουσία, εξουσιάζει τον Άδη—Μτ 16:18:
1. Η εκκλησία έχει την εξουσία να κυριαρχεί πάνω σε κάθε σατανική ενέργεια.
 2. Η εκκλησία πρέπει να υποτάξει όλες τις δραστηριότητες των πονηρών πνευμάτων μέσω της προσευχής και να ασκήσει κυριαρχία μέσω της προσευχής—Ακ 10:17-19, Μτ 18:18.
- Ε. Αν θέλουμε να προσευχηθούμε την προσευχή της εξουσίας, πρέπει πρώτα να υποταχθούμε στην εξουσία του Θεού. Αν δεν υποταχθούμε στην εξουσία του Θεού ως προς τη θέση Του και αν δεν υποτασσόμαστε σε Αυτόν στη καθημερινή μας ζωή και σε όλα τα πρακτικά θέματα, δεν μπορούμε να προσευχόμαστε με εξουσία—Ησ 45:11, Α΄ Πε 5:6, Απ 22:1.
- ΣΤ. Η προσευχή της εξουσίας έχει ως σημείο εκκίνησης τον ουρανό και ως προορισμό τη γη—Ασμ 4:8, 6:10, Εφ 1:22-23, 2:6, 6:18:
1. Η προσευχή με εξουσία προέρχεται από τον ουρανό προς τη γη. Ξεκινά από μια ουράνια θέση και κατεβαίνει από τον ουρανό στη γη—2:6.
 2. Το να προσευχόμαστε έτσι καθοδικά σημαίνει ότι στεκόμαστε στη θέση που ο Χριστός μας έχει δώσει στους ουρανούς, για να δίνουμε εντολές στον Σατανά με εξουσία και να απορρίπτουμε όλα τα έργα του, και να κηρύττουμε με εξουσία ότι όλες οι εντολές του Θεού πρέπει να εκπληρωθούν—Μτ 6:9-10.
- Ζ. Η θέση της προσευχής είναι η ανάληψη, και η εξουσία της προσευχής είναι επίσης η ανάληψη. Όλες οι προσευχές στην ανάληψη είναι προσευχές εξουσίας—Εφ 2:6, 1:22-23:
1. Η προσευχή της εξουσίας είναι η προσευχή αυτού που μπορεί να δίνει εντολές, επειδή βρίσκεται στη θέση της ανάληψης—Ησ 45:11.
 2. Αν βρισκόμαστε στη θέση της ανάληψης, η προσευχή μας θα είναι ίση με τη θεία διοίκηση, Θα είναι η εκτέλεση των εντολών Του—Απ 8:3-5.
- Η. Όταν φτάσουμε στο σημείο όπου έχουμε την ουράνια θέση και την ουράνια εξουσία και μπορούμε έτσι να εκφέρουμε εξουσιαστικές προσευχές, τότε είναι που καθόμαστε στον θρόνο, βασιλεύοντας με τον Κύριο—Εφ 2:5-6, Απ 3:21, βλ. Ιεζ 1:26:
1. Εκείνη τη στιγμή, η προσευχή μας δεν είναι μόνο μια προσευχή εξουσίας, αλλά επίσης μια βασιλική προσευχή, και η προσευχή μας γίνεται η διοίκηση του Θεού, η εκτέλεση του κανόνα του Θεού—Ρωμ 5:17, 21, Μτ 18:18, Απ 8:3-5.
 2. Αν είμαστε πρόθυμοι να μάθουμε, θα φτάσουμε σε ένα σημείο όπου μπορούμε να εκφέρουμε τέτοιες προσευχές για την εκπλήρωση του αιώνιου σκοπού του Θεού—Εφ 1:10-11, 3:9-11.